

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA GOSPODARSTVO,
TURIZEM IN ŠPORT

ODBOR ZA PODELJEVANJE
BLOUDKOVIH PRIZNANJ

**PODELITEV BLOUDKOVIH
PRIZNANJ ZA LETO 2023**

59.

**PODELITEV
BLOUDKOVIH
PRIZNANJ
ZA LETO 2023**

11. FEBRUAR 2024
BRDO PRI KRANJU

PROGRAM OB SLAVNOSTNI PODELITVI BLOUDKOVIH PRIZNANJ

Himna Republike Slovenije

-

Pozdravni nagovor ministra za gospodarstvo, turizem in šport RS Matjaža Hana

-

Poročilo predsednika Odbora za podeljevanje Bloudkovih priznanj Viktorja Grošlja

-

Slavnostna govornica, predsednica Republike Slovenije dr. Nataša Pirc Musar

-

Podelitev Bloudkovih plaket za leto 2023

-

Podelitev Bloudkovih nagrad za leto 2023

Povezovanje: Bernarda Žarn

—

ODBOR ZA PODELJEVANJE BLOUDKOVIH PRIZNANJ

Predsednik odbora: Viktor Grošelj

Člani odbora: Viktor Grošelj, Drago Balent, Maja Dolenc, Andrea Kovacs,
Beno Lapajne, Jože Okoren, Mateja Svet, Janez Vodičar, Jože Zidar

Sekretarka: Petra Tramte

DOBITNIKI BLOUDKOVIH PRIZNANJ ZA LETO 2023

BLOUDKOVE NAGRADE ZA LETO 2023

- Anže Lanišek – za vrhunski mednarodni športni dosežek
- Janez Penca – za življenjsko delo v športu
- Vojko Orel – za življenjsko delo v športu
- Franc Ekar – za življenjsko delo v športu

BLOUDKOVE PLAKETE ZA LETO 2023

- Zvone Dežnak – za pomemben prispevek k razvoju slovenskega športa
- Edvard Hafner – za pomemben prispevek k razvoju slovenskega športa
- Franc Hočevar – za življenjsko delo v športu
- Matjaž Jemec – za življenjsko delo v športu
- Vita Lukan – za pomemben tekmovalni dosežek
- Samo Masleša – za pomemben prispevek k razvoju slovenskega športa
- Zdenko Mikulin – za življenjsko delo v športu
- Organizacijski odbor Maratona treh src / Športno društvo Tri srca –
za pomemben prispevek k razvoju slovenskega športa
- Danilo Vladimir Sergaš – za življenjsko delo v športu
- Janez Slatinšek – za pomemben prispevek k razvoju slovenskega športa
in za življenjsko delo v športu

POROČILO PREDSEDNIKA ODBORA ZA PODELJEVANJE BLOUDKOVIH NAGRAD ZA LETO 2023

Spoštovani!

Slovenski šport še naprej dosega izjemne rezultate in potrjuje svojo visoko vrednost tudi v svetovnem merilu. Praktično skoraj ni športne panoge, v kateri ne bi imeli svojih predstavnikov vsaj v širšem, če že ne ožjem evropskem in svetovnem vrhu. Kljub svoji majhnosti – vseh Slovencev skupaj nas je za malo večjo četrt kakšnega od svetovnih velemest – postajamo vse boljši tudi v ekipnih športih. Razvoj, tako v vse večje število športov kot v vrhunske rezultate, je nekaj, kar nas upravičeno navdaja s ponosom.

Priznanja Stanka Bloudka so že od leta 1965 najvišja priznanja Republike Slovenije na področju športa. Tako že šest desetletij nagrajujejo posameznike, ekipe in organizacije, ki so najbolj zaslužni za to, da je šport v vseh svojih pojavnih oblikah tako močno zasidran v genskem zapisu Slovencev.

A bolj ko se veselimo tega in bolj ko so nam naši športniki v ponos in navdih, težje je Bloudkovemu odboru izbirati in izbrati najboljše med odličnimi, najžlahtnejše med cenjenimi, najzaslužnejše med velikimi. Zadnja štiri leta – letos Bloudkov odbor v sedanji sestavi zaključuje svoj mandat – je bilo iz leta v leto težje. Prav zaradi izjemnega razvoja slovenskega športa ter posledično vrhunskih dosežkov, tako pomembnih za Slovenijo, smo se člani odbora, potem ko nam je uspelo povečati denarni sklad in ga izenačiti s skladom za najvišja priznanja na področju kulture, vztrajno ukvarjali še z dvema drugima pobudama.

Prva je bila, da se v letu olimpijskih iger število nagrad lahko poveča za vse prejemnike olimpijskih medalj. Tudi za tiste, ki v preteklosti Bloudkove nagrade

še niso prejeli. Najprej zato, ker si jo po našem mnenju zaslužijo, a tudi zato, ker bi s tem omogočili odboru, da bi lahko nagrajeval tudi vrhunske športnike neolimpijskih športov, pa tudi trenerje, športne funkcionarje in druge zaslužne delavce v športu. Z veseljem sporočam, da nam je, ob soglasni podpori vseh političnih opcij v našem parlamentu, to tudi uspelo.

Druga sprememba, za katero se zavzemamo, pa je, da Bloudkova nagrada vsem prejemnikom prinaša enako priznanje in zakonske pravice, ne glede na obrazložitev, zakaj so jo prejeli. Bloudkova nagrada bo le tako ostala enaka in nedeljiva. To je tudi njen namen, pomen in veličina. Kljub minimalni finančni obremenitvi za proračun – glede na projekcije, ki smo jih naredili in predstavili političnim odločevalcem – pri tej, za nas ključni spremembi žal še nismo bili uspešni. Zato si želim, da bi zavzemanje za to spremembo ostalo ena od ključnih prioritet Bloudkovega odbora v prihodnji sestavi.

Do razpisnega roka je na odbor za podelitev letošnjih nagrad in priznanj prispelo 60 vlog za 50 nominirancev. Odbor se je izbora kot vselej lotil spoštljivo strokovno in odgovorno. Odločali in odločili smo se po najboljših močeh. Za opravljeno delo se članom odbora iskreno zahvaljujem. Vodilo nas je prepričanje, da delujemo v dobro slovenskega športa in Slovenije. Tako kot s svojimi izjemnimi dosežki, etično držo in zgledom delujejo tudi naši letošnji nagrajenci.

Spoštovane nagrajenke in nagrajenci. V imenu odbora in v svojem imenu vam kot dobitnikom Bloudkovih priznanj, najvišjih državnih priznanj na področju športa, iskreno čestitam.

Viki Grošelj,
predsednik Odbora za podeljevanje Bloudkovih priznanj

DOBITNIKI
BLOUDKOVIH
NAGRAD
ZA LETO 2023

gorenje SLOK

Ford

triglav

LASKO

UNDER ARMOUR

NLB

triglav

LUKA KOPER
Port of Koper

Športna
loterija

PLANICA 2024

Academica

Telekom
Slovenije

PLANICA 2024

NLB

EL

Foto: SZS

Anže Lanišek

Kranj, rojen 20. aprila 1996

ZA VRHUNSKI MEDNARODNI ŠPORTNI DOSEŽEK

Predlagatelj: Smučarska zveza Slovenije

Smučarski skakalec Anže Lanišek je nase začel resneje opozarjati v sezoni 2019/20, svojo prvo zmago pa je dosegel leta 2021 v ledeni Ruki. Nato je iz leta v leto napredoval in začel pisati velike zgodbe v smučarskih skokih. Leta 2023 je Lanišek na mešani ekipni tekmi v smučarskih skokih v Planici skupaj z Niko Križnar, Emo Klinec in Timijem Zajcem osvojil bron. Kot član četverice, ki vključuje še Lovra Kosa, Žiga Jelarja in Timija Zajca, pa je lani na ekipni tekmi svetovnega prvenstva v Planici na Bloudkovi velikanki osvojil zlato medaljo, ki je prva tovrstna na nordijskih svetovnih prvenstvih. Da ima naš športni as tudi veliko srce, je ob koncu lanske sezone dokazal z gesto, ko se je spomnil na sotekmovalca, Poljaka Dawida Kubackega.

Janez Penca

Ljubljana, rojen 6. marca 1949

ZA ŽIVLJENJSKO DELO V ŠPORTU

Predlagatelj: AK Krka Novo mesto in drugi podporniki

Janez Penca ima številne talente. Je profesor angleškega jezika in primerjalne književnosti, dokazal pa se je tudi kot odličen prevajalec, založnik, pisec, esejist in atlet. Kot mladinec je tekmoval v skoku v višino in teku na 110 metrov z ovirami, sicer pa je bila njegova glavna disciplina tek na 400 metrov z ovirami, v kateri je osvojil kar nekaj naslovov prvaka Jugoslavije. 25 let je kot ljubiteljski trener vzgajal številne atlete, ki so postali jugoslovanski mladinski reprezentanti in prvaki. Ljubezen do angleščine je združil z ljubeznijo do športa in začel prevajati tudi športno literaturo. V življenju je izdal ogromno knjig, od konca 70. let in globoko v 90. leta pa je na ponedeljkovih športnih straneh Dnevnika in Dela predstavljal življenjske zgodbe najboljših atletov sveta. 20 let je izdajal revijo Vrhunski dosežek, raziskovalno glasilo o vzdržljivosti, moči in kondiciji, katerega naročnika sta bila tudi vrhunska športnika Iztok Čop in Ivica Kostelić.

Vojko Orel

Vrtojba, rojen 6. februarja 1948

ZA ŽIVLJENJSKO DELO V ŠPORTU

Predlagatelji: Športna zveza Nova Gorica in drugi podporniki

Vojko Orel, upokojeni profesor telesne vzgoje v Novi Gorici, je že 60 let predan slovenskemu športu in je velik ponos Goriške. Po prvih športnih korakih na nogometnem igrišču je bil uspešen atlet prvih generacij Atletskega kluba Gorica. Po zaključku študija je začel svoje dolgoletno delo v športu – kot profesor športne vzgoje na srednji šoli in kot trener v atletiki.

V svoji 30-letni trenerski karieri, bil je tudi profesionalni trener v Atletskem klubu Gorica, je vzgojil vrsto odličnih atletinj in atletov, ki so bili jugoslovanski in slovenski prvaki, rekorderji, reprezentanti in nosilci medalj na balkanskih in sredozemskih igrah. Njegov izjemni prispevek k razvoju športa je obogaten tudi z aktivnim delom v organih Športne zveze Nova Gorica, Atletske zveze Slovenije in OKS - ZŠZ ter organizacijo športno-rekreativnih prireditev, tudi čezmejnih. V zadnjem času se posveča urejanju arhivske dokumentacije in kronike o športnem dogajanju na Goriškem.

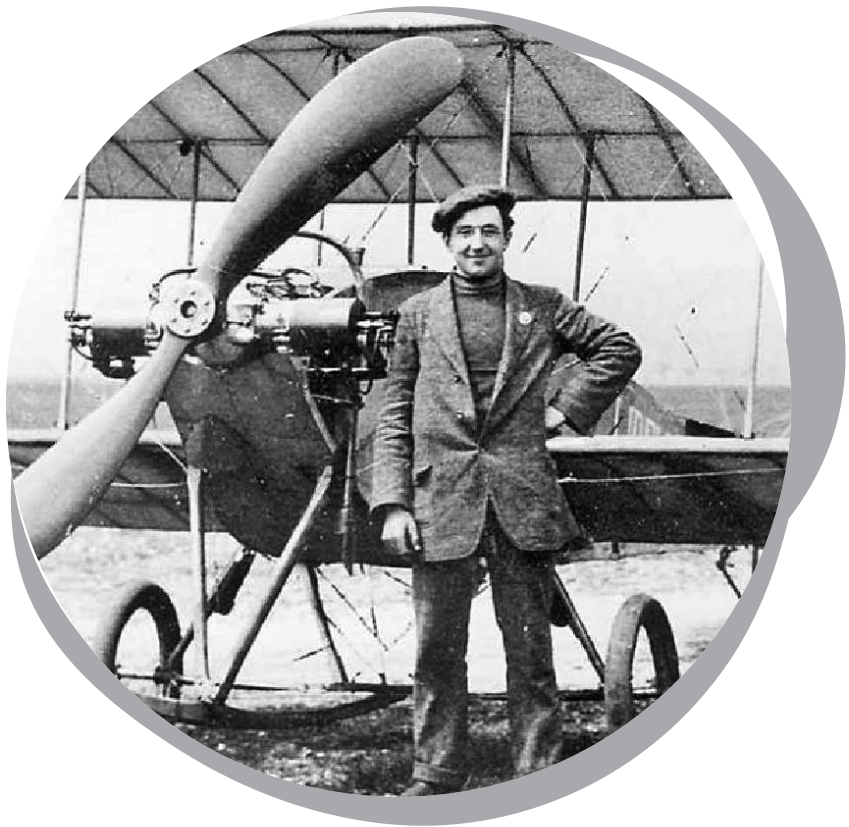
Franc Ekar

Preddvor, rojen 17. oktobra 1942

ZA ŽIVLJENJSKO DELO V ŠPORTU

Predlagatelj: Planinsko društvo Preddvor

Franc Ekar – alpinist, gorski reševalec in gorski vodnik, ima za sabo na področju planinstva in alpinizma že 60 let prostovoljnega društvenega dela. Kot alpinist je opravil več kot 4000 plezalnih vzponov, med drugim dvanajst novih prvenstvenih smeri. V 60. in 70. letih je bil udeleženec več odprav v tuja gorstva, sicer pa je kar 40 let deloval kot predsednik Planinskega društva Kranj in 10 let kot predsednik Planinske zveze Slovenije. V zgodovino planinstva se je zapisal s pobudo in gradnjo Kranjske koče na Ledinah in planinskega muzeja v Mojstrani. Poleg vseh drugih obveznosti je bil podpredsednik Olimpijskega komiteja Slovenije (OKS). Franc Ekar pa se je zapisal tudi med pionirje slovenskega sodobnega helikopterskega reševanja. Leta 1979 je bil v helikopterju na Krvavcu, ko se je ta zrušil. Po čudežu je nesrečo preživel in sodelovanje z Gorsko reševalno službo nadaljeval. Bil je prvi Slovenec, ki je stopil na sedem tisoč metrov visok Leninov vrh, udeležil se je odprave na pakistanski Hindukuš, pred 51 leti pa je bil vodja prve uspešne slovenske alpinistične odprave v Afriko, v masiv Mawenzija in Kilimandžara. Njegovo življenje je v celoti zapisano planinam in naravi.

**DOBITNIKI
BLOUDKOVIH
PLAKET
ZA LETO 2023**

SLOVENIA

topper

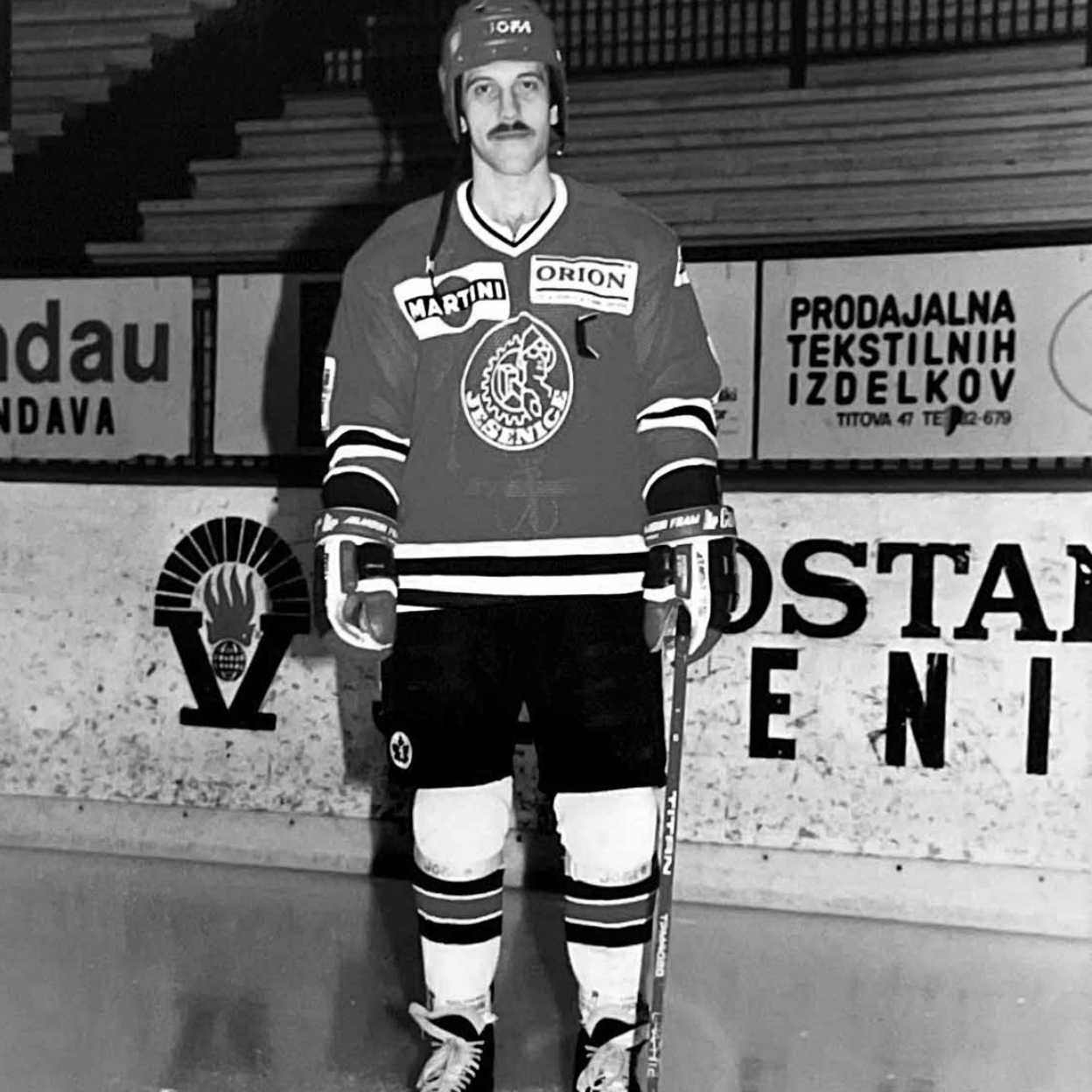
Zvone Dežnak

Ljubljana, rojen 10. januarja 1938

ZA POMEMBEN PRISPEVEK K RAZVOJU SLOVENSKEGA ŠPORTA

Predlagatelj: Srečko Kolar

Zvone Dežnak se je v svoji dolgoletni karieri uveljavil kot uspešen gospodarstvenik, odličen športni organizator v več športnih društvih in predvsem kot inovator športnih oblačil in pripomočkov, ki so športnikom omogočali doseči vrhunske rezultate. Je človek, ki je soustvarjal celotno celjsko tekstilno industrijo: Tekstilno tovarno Prebold, Metko, Elegant, Mond, Elkroj, Prevent in seveda Toper. Kot prisilni upravitelj Topra ga je v dveh letih znova pripeljal v vrh. Toper se je vrnil k smučarskim oblačilom in začel opremljati jugoslovansko smučarsko reprezentanco. Velik uspeh pa je doživel 1982, ko sta Boris Strel in Bojan Križaj na svetovnem prvenstvu v Schladmingu v njegovih novih dresih osvojila medalji. Leta 1984, med zimskimi olimpijskimi igrami v Sarajevu, pa je bilo v oblačila blagovne znamke Toper oblečenih deset reprezentanc. Na pobudo Zvoneta Dežnaka se je Toper z izdelavo kombinezonov pojavil tudi v skakalnem športu.

LOFA

MARTINI

ORION

ndau
NDAVA

PRODAJALNA
TEKSTILNIH
IZDELKOV
TITOVA 47 TEL: 2-679

OSTAJE
NI

KILPINEN
TAMMORU
L. S. S. N. I. C. E.

Edvard Hafner

Jesenice, rojen 19. januarja 1955

ZA POMEMBEN PRISPEVEK K RAZVOJU SLOVENSKEGA ŠPORTA

Predlagatelj: Hokejska zveza Slovenije

Slovenski hokejist in hokejski trener Edvard Hafner je klubsko kariero začel pri klubu HK Kranjska Gora, večino kariere pa je igral za HK Acroni Jesenice, kjer je bil dolgoletni kapetan moštva in je osvojil devet naslovov jugoslovanskega prvaka. V jugoslovanskem državnem prvenstvu je Hafner nastopil na 452 tekmah, na katerih je dosegel 413 golov. Sodeloval je tudi na olimpijskih igrah v Innsbrucku leta 1976 in z ekipo dosegel 9. mesto, na olimpijskih igrah v Sarajevu leta 1984 pa 9. do 12. mesto. Udeležil se je tudi enajst svetovnih prvenstev. Za reprezentanco Jugoslavije je odigral rekordne 203 uradne tekme. Zaradi poškodbe kolena je Hafner v sezoni 1990/91 končal kariero in se podal na pot hokejskega trenerja. Trenutno je trener v klubu HK Triglav Kranj.

Franc Hočevar

Jesenice, rojen 4. julija 1946

ZA ŽIVLJENJSKO DELO V ŠPORTU

Predlagatelj: Zveza paraplegikov Slovenije in drugi podporniki

Franc Hočevar – nekdanji prvi mož UKC Ljubljana, Univerzitetnega rehabilitacijskega inštituta - Soča in Zveze prijateljev mladine – je s svojim dolgoletnim delom in podporo veliko prispeval k širjenju in ohranjanju družbene odgovornosti v Sloveniji. Predvsem je zaslužen, da se je šport invalidov umestil kot stalnica v slovensko družbo. Vse od leta 1985 je kot predsednik organizacijskega odbora invalidov vodil kar nekaj naših največjih športnih prireditev, mednarodnih in domačih, med drugim evropsko prvenstvo v košarki na vozičkih v Ljubljani. Poleg tega je omogočil zdravniško službo, prevoze in drugo. Franc Hočevar je znan po svojem humanem delu, za kar je leta 1996 prejel tudi častni znak RS za delo v prostovoljstvu in humanitarnosti. Je tudi dolgoletni član Rotary kluba Ljubljana, bil je predsednik zelo odmevne akcije Z glavo na zabavo brez alkohola. Kljub upokojitvi še naprej ostaja zvest prostovoljec, predavatelj in boter mnogim.

Matjaž Jemec

Murska Sobota, rojen 11. avgusta 1949

ZA ŽIVLJENJSKO DELO V ŠPORTU

Predlagatelj: Plavalni klub Ljubljana in Plavalna zveza Slovenije

Življenje Matjaža Jemca je vseskozi povezano s športom. V mladosti se je poskusil kot nogometaš, nato pa ga je kot starša plavalca delo zaneslo v Plavalni klub Ljubljana. V klub se je vključil prostovoljno, nato pa čez nekaj let postal predsednik kluba, ki je pod njegovim vodenjem doživel največji uspeh, kar dokazujejo rezultati plavalcev na mednarodni sceni. Matjaž Jemec je svoje volontersko delo kasneje nadaljeval kot predsednik Plavalne zveze Slovenije in imel veliko zaslug, da je bilo slovensko plavanje leta 1992 sprejeto v evropsko in svetovno družino, v LEN in FINA. Jemec je bil v mandatu 1995–1998 tudi podpredsednik Olimpijskega komiteja Slovenije in predsednik odbora za vrhunski šport, na lokalni ravni pa je opravljal naloge predsednika Sveta Zavoda za šport v Ljubljani. Kar štirikrat je bil vodja slovenskih odprav na sredozemske igre in trikrat vodja odprav na olimpijskih festivalih evropske mladine. Ves čas svojega delovanja se Matjaž Jemec trudi za izboljšanje dela in razvoja slovenskega vrhunškega športa, še posebej plavanja v Sloveniji.

Slovia Climbing Team

ALPINE ASSOCIATION
OF SLOVENIA
1992 1991

SLOVENIAN
ARMED FORCES

adidas

PRV
Najbolj osebna zavarovalnica

Telekom
Slovenija

lapis

Vita Lukan

Jesenice, rojena 11. oktobra 2000

ZA POMEMBEN TEKMOVALNI DOSEŽEK

Predlagatelj: Planinska zveza Slovenije

Vito Lukan je za športno plezanje navdušil oče, ki je takrat sodeloval s Športnoplezalnim klubom Radovljica. Vita pleza že od osmega leta in jo v plezanju navdušuje raznolikost gibov, ki se nikoli ne ponavljajo. Ena njenih odlik pri plezanju je tudi vztrajnost, ki se ji je obrestovala, saj je bila leta 2018 svetovna mladinska prvakinja v težavnosti in je osvojila srebrno kolajno na mladinskih olimpijskih igrah v Buenos Airesu. Danes je pod taktirko trenerja Domna Švaba članica slovenske reprezentance za športno plezanje, njeni dosežki pa se le še izboljšujejo. Lani je na tekmi svetovnega pokala v težavnostnem plezanju v Kopru dosegla tretje mesto, v Briançonu v Franciji pa je dobila tekmo v težavnosti in dosegla največji uspeh v karieri.

Samo Masleša

Koper, rojen 12. julija 1981

ZA POMEMBEN PRISPEVEK K RAZVOJU SLOVENSKEGA ŠPORTA

Predlagatelj: Judo klub Koper

Koprčan Samo Masleša, doktor kinezioloških znanosti, je velik ljubitelj športa in ima več kot 30 let izkušenj v judu. V mladosti je bil večkratni državni prvak in član slovenske izbrane vrste v judu, nato pa dolgoletni trener v Judo klubu Koper, Šiška, Branik Broker iz Maribora in Nove Gorice. Njegovi varovanci so osvajali državne naslove, se udeleževali svetovnih in evropskih prvenstev in dosegali odlične rezultate. Že več kot dve desetletji se udejstvuje na področju otroškega in inkluzivnega juda. Na judo zvezi je vpeljal inovativne pristope pri treningu, ki jih je kot primer dobre prakse prepoznala tudi Mednarodna judo zveza. Po več letih dela v Ljubljani – bil je tudi asistent na Fakulteti za šport, vodja športnega programa pri Javnem zavodu za šport, za Mestno občino Ljubljana je nadziral 82 zunanjih športnih objektov in tako doma kot v tujini predaval o pomenu inkluzije – se je pred nekaj leti vrnil na Obalo in zasnoval program Genialni varni gibalni program. Gre za multidisciplinarni program za razvoj tako športnih talentov pri mladih kot tudi za kondicijsko pripravo pri vrhunskih športnikih.

Zdenko Mikulin

Ribnica, rojen 25. junija 1949

ZA ŽIVLJENJSKO DELO V ŠPORTU

Predlagatelj: Aleš Jug in Tomaž Tomšič

Zdenko Mikulin se je izkazal kot izjemna osebnost v svetu slovenskega in ribniškega rokometu. V svoji mladosti je blestel kot rokometni igralec. Imel je ključno vlogo v ribniški ekipi v 70. in 80. letih prejšnjega stoletja, kar je pripomoglo, da je Ribnica postala tretji rokometni center v Sloveniji. Kot profesionalni igralec je kar pet let igral v Nemčiji in bil dve leti tudi njihov kapetan. Po koncu igralske kariere se je posvetil trenerskemu delu in uspešno vodil več ženskih in moških klubov v Sloveniji in se izkazal kot vizionarski mentor talentov. Svoje znanje je delil tudi na državni ravni, saj je prevzel vlogo pomočnika trenerja slovenske ženske rokometne reprezentance. Njegova strokovnost in predanost sta pripomogli k uspehom slovenskih ekip in razvoju slovenskega rokometu. Namreč kar 20-krat je bil državni prvak v Sloveniji z različnimi kategorijami, uvrstil pa se je tudi na svetovno prvenstvo.

Radenci 2010

Foto: Dani Mauko

Organizacijski odbor Maratona treh src / Športno društvo Tri srca

ZA POMEMBEN PRISPEVEK K RAZVOJU SLOVENSKEGA ŠPORTA

Predlagatelj: Gojko Zalokar

Zgodba Maratona treh src se je rodila na pomurskem kmetijskem sejmu v Gornji Radgoni in zaživela leta 1981, ko so se v različnih terminih – od pomladi do jeseni, na treh različnih lokacijah v Sloveniji – Radenci, Bovec in Kranj, odvili Maratoni treh src. Danes sta žal prireditvi v Bovcu in Kranju ugasnili. Je pa prireditev iz leta v leto rasla in danes maraton velja za najstarejši maraton pri nas in v tem delu Evrope in je edini maraton v Sloveniji, ki poleg standardnih disciplin (tek na 5, 10, 21 in 42 km) ponuja tudi tekmovanje v nordijski hoji, rekreativni pohod, otroške teke in edinstven tek s kužki. Maraton treh src je med letoma 1992 in 2000 in 2017 do 2019 presegel tudi meje Slovenije in postal mednarodni tudi s programi, saj je del prog potekal tudi v Avstriji. Skozi leta so se res spreminjale pravne osebe Maratona treh src, a organizacijski odbor je ostajal v podobni zasedbi vse do danes in je zaslužen za prispevek k promociji športa, zdravega načina življenja ter mednarodnega ugleda Slovenije.

Danilo Vladimir Sergaš

Koper, rojen 25. avgusta 1958

ZA ŽIVLJENJSKO DELO V ŠPORTU

Predlagatelj: Društvo nogometnih trenerjev Koper

Primorec Danilo Vladimir Sergaš, danes član trenerskega štaba ženske članske reprezentance, je nogometu zapisan že vse življenje. Svojo nogometno pot je začel v NK Piran, kasneje je uspešno branil barve NK Izola in zaključil aktivno nogometno pot v domačem Piranu. V svoji nogometni karieri je igral tudi za slovensko kadetsko in mladinsko reprezentanco. Po zaključku igralske poti je opravil izobraževanja za nogometnega trenerja in si pridobil najvišji naslov v nogometu trener PRO. Bil je glavni trener in trener vratarjev. Med drugim je leta 2000 postal selektor slovenske amaterske reprezentance, potem pa na povabilo Braneta Oblaka začel delo v reprezentanci U21 in pri članih, kjer je bil trener vratarjev. Sergaš pa je zgled tudi na humanitarnem področju, saj je že 151-krat daroval kri. Večkrat je organiziral krvodajalsko akcijo za članice in člane slovenske reprezentance ter nogometne trenerje in prijatelje, zato se ga upravičeno drži naslov vitez krvodajalstva v Sloveniji.

Janez Slatinšek

Celje, rojen 3. decembra 1948

ZA POMEMBEN PRISPEVEK K RAZVOJU SLOVENSKEGA ŠPORTA IN ZA ŽIVLJENJSKO DELO V ŠPORTU

Predlagatelj: Društvo gluhih in naglušnih Ljubljana

Janez Slatinšek je v večini zaslužen, da se je po osamosvojitvi Slovenije ustanovila samostojna Športna zveza gluhih Slovenije. Tako so slovenski gluhi športniki že leta 1992 zastopali barve Slovenije na evropskem prvenstvu gluhih v alpskem smučanju in v košarki. Slatinšek je s svojim vplivom dosegel, da je bila Slovenija že leta 1991 v postopku za sprejem v polnopravno članstvo Mednarodnega komiteja za šport gluhih in Evropske športne organizacije gluhih. Ko je Slatinšek na Zvezi društev gluhih in naglušnih Slovenije deloval kot trener, vodja odprav in organizator, je bil tudi ena ključnih osebnosti na področju športa gluhih. Treniral je alpska smučarja Sabino Hmelina in Sama Petrača, ki sta osvojila prvi medalji v samostojni državi leta 1992 na evropskem prvenstvu v alpskem smučanju v Franciji. Slatinšek je kot takratni predsednik Športne zveze gluhih Slovenije, ki deluje pod okriljem matične Zveze društev gluhih in naglušnih Slovenije, pripomogel k razmahu reprezentančnega športa gluhih, ki je Sloveniji od leta 1992 z 92 gluhihimi športniki prinesla 59 medalj z največjih tekmovanj.

Najvišja

DRŽAVNA

PRIZNANJA RS

NA PODROČJU

ŠPORTA

